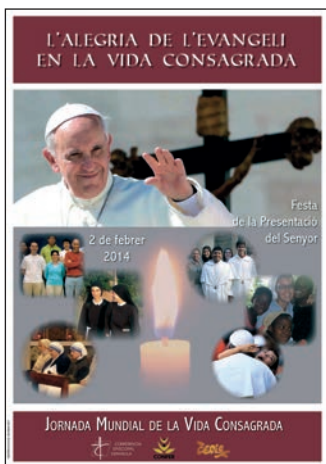

Jornada Mundial dels Religiosos i les Religioses

El 2 de febrer és la festa de la Presentació de Jesús al temple de Jerusalem. Aquest dia se celebra també la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, i és costum que els religiosos i les religioses renovin el seu oferiment a Déu, com Jesús es va oferir al Pare per a la salvació del món.

A molts bisbats, amb motiu d'aquesta jornada les persones consagrades a Déu es reuneixen en una eucaristia entorn del bisbe diocesà.

El lema d'aquest any, que ens recorda la recent exhortació apostòlica del papa Francesc, diu: «L'alegria de l'Evangelí a la vida consagrada.»

GLOSSA

Què he de fer per ser batejat?

La parròquia ha organitzat un romiatge a un santuari. S'apleguen moltes persones, més de dues-centes, majoritàriament famílies i un bon nombre d'infants i joves. Una família convida dos germans —un noi i una noia—, companys d'escola i amics de la filla, que es prepara per rebre el sagrament de la confirmació. El dia esdevé una festa reeixida i els germans convidats s'hi integren plenament en els diversos moments i aspectes: l'esforç de la caminada, les cançons, els jocs, la celebració de l'eucaristia, la bona companyonia, els àpats compartits, la comunicació senzilla, la pregària de comiat... Acabades les diverses activitats, i abans de retornar a casa, el noi s'adreça al mossèn i li diu amb emoció: «Vull ser cristià! Per ser batejat, què he de fer?» Els testimonis personals entrellucats o descoberts aquell dia —i tots els altres que havia rebut en la seva vida, en la relació amb persones cristianes, especialment amb joves, i la força de la Paraula que havia escoltat en ocasions, amb més o menys atenció, però sempre amb respecte—, es convertiren en interpel·lació, en crida personal.

Déu té cura de tot i de tothom i es manifesta a tothom mitjançant la força del testimoni dels cristians, amb la seva vida i la força de

l'Evangelí, testimoni de la vida i ensenyaments del Crist. Els qui procurem viure la presència del Ressuscitat malgrat les nostres limitacions i defalliments som, doncs, fonament del testimoni de la comunitat. La salvació de Déu, però, es realitza per l'acció de la gràcia que mostra el camí de Crist, camí de vida i de felicitat, que salva i fa fruitar les nostres obres i la nostra vida.

L'Evangelí ens explica com, des de la coherència personal, Joan Baptista tenia una paraula escaient per a tothom, i a tothom convidava, però cadascú havia de sentir-se convidat a la conversió. Així, el jove del nostre relat ha conegut testimonis sincers i ha obert el seu cor a l'acció de la gràcia. Perquè Déu es revela i dóna la gràcia de l'acolliment a tots els que li fan espai en la seva vida. Ara comença el seguiment del Crist, conegut i viscut en el marc de la comunitat creient que l'acompanyarà en la preparació del baptisme amb la força de l'Esperit, mestre interior que condueix. «Així, doncs, també nosaltres, envoltats d'un núvol tan gran de testimonis, traguem-nos tot impediment, i el pecat que tan fàcilment ens subjecta, i llançem-nos a córrer sense defallar en la prova que ens és proposada» (He 12,1-2).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Comunicació al servei de la persona

El dia 24 hem celebrat la festa de Sant Francesc de Sales (1567-1622), gran Bisbe de Ginebra, divulgador de la fe de forma popular, periodística, i per això és patró dels comunicadors. Això em porta a parlar-vos de la comunicació al servei dels valors humans i cristians, i sempre en favor de la persona. De fet, la transformació de les tecnologies de la informació i de la comunicació que està experimentant el nostre món té efectes decisius en la vida de les persones, en el seu mode de relacionar-se, de treballar, de desenvolupar les seves activitats bàsiques. De fet, s'està configurant un nou món, una nova terra de missió, un espai que no pot ser indiferent a la transmissió de la fe. Les noves tecnologies obren horitzons nous, noves possibilitats que cal explorar amb deteniment i que són una ocasió idònia per a establir lligams de fraternitat i d'entesa entre cultures, pobles i nacions geogràficament allunyades. Ens permeten accedir a mons molt allunyats i a establir connexions amb persones amb molta facilitat i accessibilitat. Aquesta interacció entre identitats diferents pot fer possible el sorgiment d'un món més frater i solidari. Vivim en el que els experts han anomenat el poble global (*the global village*), però per a viure-hi dignament, cal una globalització de la solidaritat, dels drets de tots els ciutadans de la terra.

Com tot fenomen nou, cal discernir, atentament, les llums i les ombres que van associades a aquesta novetat. L'ésser humà és, per definició, un ésser social, està cridat, per la seva mateixa naturalesa, creada a imatge i semblança del Déu trinitari, a establir vincles, a fer xarxa, a sortir de si mateix, com remarca el Papa Francesc, per anar a trobar l'altre i forjar una comunitat d'amor. No som illes, no som éssers autàrquics. Ens necessitem els uns als altres i no podem créixer al marge de la comunitat. «Som do i estem fets per al do», deia Benet XVI a *Caritas in veritate*. Aquesta sortida de si mateix o èxode del jo, demana audàcia, perquè cal superar la por, però és l'única manera de poder expressar els propis dons en el món i embellir-lo amb la pròpia presència.

Les tecnologies de la informació i de la comunicació ens permeten establir ponts, crear sinergies, compartir experiències i coneixements i això fa augmentar la nostra visió de la realitat i el sentit de cosmopolitisme. Mai com ara en la història no ens havíem sentit tan ciutadans del mateix món, d'un món global, que és interdependent i fràgil i en el qual tots estem cridats a entendre'ns i a cercar la pau. El fenomen de la globalització de les comunicacions és un fenomen ambigu i complex, però representa un salt qualitatiu en la història de la humanitat. No podem caure en la indiferència. El coneixement de les realitats i els sofriments dels altres ha de ser un estímul per a lluitar contra el mal. I per a això, cal vèncer la caiguda en el que el Papa Francesc, ha anomenat la *globalització de la indiferència*. La xarxa ens permet tenir coneixement del que passa a les perifèries de l'existència i això ens obliga a ser més responsables socialment. Cal explorar el nou univers comunicatiu de la mà d'estudiosos i de professionals que el coneixen des de dins, per tal de reflexionar sobre el nou marc i esbrinar de quina manera pot afavorir el ple desenvolupament de la persona i el progrés integral dels pobles, que no solament exigeix el seu desenvolupament econòmic, material, sinó també la seva dimensió social i espiritual. Que Déu ens ajudi a discernir els signes dels temps i utilitzar el nou marc de les comunicacions sempre al servei de les persones.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

MIGUEL GARCÍA-BARÓ

Filosofia com a dissabte

El filòsof Miguel García-Baró, professor de la Universitat Pontificia de Comillas, ha publicat *La filosofia com a dissabte* (Ed. Cruïlla), un assaig en què reflexiona seriosament sobre l'existència humana com una realitat intermèdia, que és temps i és eternitat, que viu en relació amb els altres i oberta a l'Altre, i sobre els esdeveniments que la marquen.

La base de la veritable filosofia i de tota vida espiritual és no tenir por. Per què?

Els antics moralistes de l'escola estoica equiparaven les grans passions —la por i l'esperança, la tristesa i el goig— perquè les consideraven factors negatius i, fins i tot, malaltissos de la vida moral, que ha de ser purament racional. Però hi ha una immensa diferència entre la por i l'esperança. La por ens impedeix la claredat espiritual; l'esperança, si és sana, creix en canvi sobre ella, i hi veu molt més enllà.

La filosofia ha estat fonamental en la seva vida. Per què?

Com deia Unamuno de jove, a mi se m'ha ocorregut pensar i veure que la fe del carboner és un desastre. El do de l'existència se'ns ofereix perquè apurem el seu sentit al màxim, i això no es fa amb els ulls tancats, sinó intentant penetrar en el fons de la saviesa, fins a tenir l'experiència del Déu amor absolut, creador, revelador i redemptor.

Com ens pot ajudar el llibre?

Desitjaria que des de la primera línia d'un text filosòfic, amb tota la bellesa possible de la forma i del contingut, s'estigués gaudint de l'experiència de pensar, deixant-se endur per ella; descobrint, si cal, que no hi ha res tan apassionant i que ajudi tant a lluitar contra els mals de cada dia.

Oscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

«Va baixar amb ells a Natzaret»

L'episodi de Jesús amb dotze anys al temple, segons l'evangeli de Sant Lluc, acaba amb aquestes paraules: «Va baixar, doncs, amb ells i anà a Natzaret, i els estava sotmès... I Jesús creixia en saviesa, edat i gràcia davant de Déu i dels homes» (Lc 2,51s). Després del moment en què havia brillat l'obediència més gran al seu Pare en la qual vivia Jesús, ell retorna a la situació normal de la seva família —a la humilitat de la vida senzilla i l'obediència envers els seus pares terrenals.

És important el que Lluc diu sobre el creixement de Jesús no sols en edat, sinó també en saviesa. D'una banda, en la resposta del noi de dotze anys s'ha fet evident que ell coneix el Pare —Déu— des de dintre. Ell sol coneix Déu, no solament a través de persones humanes que en donen testimoniatge, sinó que ell el reconeix en si mateix. Com a Fill, ell està en intimitat amb el Pare. Viu a la seva presència. El veu. Joan diu que ell es l'únic que «és en el si del Pare» i per això pot revelar-lo (Jn 1,18). És precisament això el que queda clar en la resposta del noi de dotze anys: ell està al costat del Pare, veu les coses i els homes en la seva llum.

Tanmateix, és també veritat que la seva saviesa creix en la seva condició humana. Esdevé concretament evident que ell és veritable home i veritable Déu, com expressa la fe de l'Església.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

«Lo esencial es invisible a los ojos»

Lorenzo Oliván, Premio Internacional de Poesía Loewe, afirma: «La más común ceguera de este mundo, / es ver tan sólo lo que... todos ven.»

En el *Principito* de A. Saint-Exupéry, leemos:

—«Sólo se ve bien con el corazón. Lo esencial permanece invisible a los ojos.»

Es una gran verdad: lo más importante no es ver tan sólo lo que los ojos ven, sino saber *mirar* con el corazón, con el alma, más allá de las meras apariencias físicas.

Madre Teresa de Calcuta, hoy beata, rezaba y repetía a cuantos querían seguirla:

—«Jesús, tú que sufres... permíteme *verte* en tus enfermos, hoy y todos los días de mi vida... ¡Qué dulce es servirte!»

—«Jesús, tú que sufres... permíteme *reconocerte* aunque estés oculto bajo la máscara de quien está abandonado y solo; de quien vive el desamor y la soledad... ¡Esta *visión* de fe y de amor harán que mi trabajo jamás sea monótono... porque tú *representas* a Cristo!»

—«¡Amado enfermo..., te amo todavía más porque *eres* Cristo y porque se me ha concedido el gran privilegio de poder *cuidarte*!»

El padre Willot afirmaba:

—«Dos cosas definen a una persona: su mirada y su corazón.»

J. M. Alimbau

PROGRAMA DEL PAPA FRANCESC

L'alegria que es renova i es comunica

Les primeres paraules d'aquesta exhortació se centren en l'alegria, la joia i el goig —les tres formes de traduir l'original llatí *gaudium*— del missatge de l'Evangeli ofert a tothom, ja que «ningú no queda exclòs de la joia reportada pel Senyor» (n. 3). De fet, constata lúcidament que «hi ha cristians l'opció dels quals sembla la d'una Quaresma sense Pasqua» (n. 6), ja que sovint «la societat tecnològica ha aconseguit de multiplicar les ocasions de plaer, però troba molt difícil engendrar l'alegria» (n. 7).

Per això, el papa Francesc reafirma que «no em cansaré de repetir aquelles paraules de Benet XVI: "Hom no comença a ser cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó pel trobament amb una Persona, que dóna un nou horitzó a la vida i, amb això, una orientació decisiva"» (n. 7). Ja que «la vida creix donant-la i s'afebleix en l'aïllament i comoditat. De fet, els qui més gaudeixen de la vida són els qui deixen la seguretat de la riba i s'apassionen en la missió de comunicar vida als altres. Això és, en definitiva, la missió» (n. 10).

Dr. Salvador Pié

Expert nomenat pel Papa del Sínode sobre la Nova Evangelització

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

27. ■ Dilluns (□ Tortosa) (lit. hores: 3a setm.) [2Sa 5,1-7.10 / SI 88 / Mc 3,22-30]. Santa Àngela Mèrici (1470-1540), vg., fund. ursulines (Brèscia, 1535); sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre 1840 - Gilet, València 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ).

28. □ Dimarts [2Sa 6,12b-15.17-19 / SI 23 / Mc 3,31-25]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc; sant Flavià, soldat mr.

29. ■ Dimecres (□ Tortosa, Lleida) [2Sa 7,4-17 / SI 88 / Mc 4,1-20]. Sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM); beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa 1836-1909), prev., fund. dels Operaris Diocesans (OD).

30. ■ Dijous [2Sa 7,18-19.24-29 / SI 131 / Mc 4, 21-25]. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana.

31. □ Divendres [2Sa 11,1-4a.5-10a.13-17 / SI 50 / Mc 4,26-34]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.

1. ■ Dissabte [2Sa 12,1-7a.10-17 / SI 50 / Mc 4,35-41]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; sant Brígida d'Escòcia, vg.

2. □ † Diumenge vinent, la Presentació del Senyor (antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera, pel ritu de la llum) [MI 3,1-4 / SI 23 / He 2,14-18 / Lc 2,22-40 (o bé més breu: 2,22-32)]. Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes; altres advocacions marianes: Candelera (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...; sant Corneli, bisbe.

DIUMENGE III DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 8,23b-9,3)

En temps passat, el Senyor humilià el país de Zabuló i de Neftalí, però a la fi dels temps enaltirà el camí del Mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans. El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa; s'alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els vencedors quan reparteixen el botí. Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duia a l'espatlla i l'agulló del qui l'arriava; tot ho heu trossejat com al dia de Madian.

▶ Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'il-lumina i em salva.*

El Senyor m'il-lumina i em salva, / qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / qui em pot esfereir? R.

Una cosa he demanat al Senyor, / i la desitjo amb tota l'ànima: / poder viure a la casa del Senyor / i vetllar pel seu temple. R.

N'estic cert, fruitaré en la vida eterna / de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! / Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi. / Espera en el Senyor! R.

Jesús envoltat dels apòstols. Pintura de Consadori, Museu d'Art Modern de la Ciutat del Vaticà

🗣️ Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,10-13.17)

Germans, pel nom de Jesucrist, el nostre Senyor, us demano que aneu d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres; estigueu ben units en una sola manera de pensar i en un sol parer. Perquè alguns de la casa de Cloa m'han parlat de les desavinences que hi ha entre vosaltres. Vull dir que cadascú de vosaltres afirma: «Jo sóc partidari de Pau», «doncs jo, d'Apol·ló», «jo, de Quefes», «jo, de Crist». Com és això? El Crist està dividit? És que Pau ha estat crucificat per vosaltres o heu estat batejats en el nom de Pau? Crist no m'ha enviat a batejar, sinó a anunciar l'evangeli, i a fer-ho sense recórrer a un llenguatge de savis, perquè la creu de Crist no perdi el seu valor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 4,12-23)

Quan Jesús sentí a dir que Joan havia estat empresonat, se'n tornà a Galilea, però no anà a viure a Natzalet, sinó a Cafar-Naüm, vora el llac, a la regió de Zabuló i de Neftalí, perquè s'havia de complir allò que anunciava el profeta Isaïes: «País de Zabuló i de Neftalí, camí del mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans: El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós.»

Des d'aquell temps Jesús començà a predicar així: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.»

Tot vorejant el llac de Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors, i els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes». Inmediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. Més enllà veié altres dos germans, Jaume i Joan, fills de Zebedeu. Eren a la barca amb el seu pare, repassant les xarxes, i Jesús els cridà. Ells abandonaren immediatament la barca i el pare, i se n'anaren amb ell. I anava per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la Bona Nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 8,23b-9,3)

En otro tiempo el Señor humilló el país de Zabulón y el país de Neftalí; ahora ensalzará el camino del mar, al otro lado del Jordán, la Galilea de los gentiles. El pueblo que caminaba en tinieblas vio una luz grande; habitaban tierra de sombras, y una luz les brilló. Acercaste la alegría, aumentaste el gozo; se gozan en tu presencia, como gozan al segar, como se alegran al repartirse el botín. Porque la vara del opresor, y el yugo de su carga, el bastón de su hombro, los quebrantaste como el día de Madián.

▶ Salmo responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Una cosa pido al Señor, / eso buscaré: / habitar en la casa del Señor / por los días de mi vida; / gozar de la dulzura del Señor, / contemplando su templo. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,10-13.17)

Os ruego, hermanos, en nombre de nuestro Señor Jesucristo: poneos de acuerdo y no andéis divididos. Estad bien unidos con un mismo pensar y sentir. Hermanos, me he enterado por los de Cloe que hay discordias entre vosotros. Y por eso os hablo así, porque andáis divididos, diciendo: «Yo soy de Pablo, yo soy de Apolo, yo soy de Pedro, yo soy de Cristo.»

¿Está dividido Cristo? ¿Ha muerto Pablo en la cruz por vosotros? ¿Habéis sido bautizados en nombre de Pablo? Porque no me envió Cristo a bautizar, sino a anunciar el Evangelio, y no con sabiduría de palabras, para no hacer ineficaz la cruz de Cristo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 4,12-23)

Al enterarse Jesús de que habían arrestado a Juan, se retiró a Galilea. Dejando Nazaret, se estableció en Cafarnaún, junto al lago, en el territorio de Zabulón y Neftalí. Así se cumplió lo que había dicho el profeta Isaías: «País de Zabulón y país de Neftalí, camino del mar, al otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que habitaba en tinieblas vio una luz grande; a los que habitaban en tierra y sombras de muerte, una luz les brilló.» Entonces comenzó Jesús a predicar diciendo: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos.»

Pasando junto al lago de Galilea, vio a dos hermanos, a Simón, al que llaman Pedro, y a Andrés, su hermano, que estaban echando el copo en el lago, pues eran pescadores. Les dijo: «Venid y seguidme, y os haré pescadores de hombres.» Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Y, pasando adelante, vio a otros dos hermanos, a Santiago, hijo de Zebedeo, y a Juan, que estaban en la barca repasando las redes con Zebedeo, su padre. Jesús los llamó también. Inmediatamente dejaron la barca y a su padre y lo siguieron. Recorría toda Galilea, enseñando en las sinagogas y proclamando el Evangelio del reino, curando las enfermedades y dolencias del pueblo.

COMENTARI

Final de la introducció de l'Evangelí de Mateu

L'evangeli d'avui clou la llarga introducció de l'Evangelí de Mateu (Mt 1-4), i ho fa amb una cita de compliment que no reporta cap altre evangeli (Is 8,23-9,1). Segons aquest text, l'actuació de Jesús privilegiarà una regió que serveix de paradigma per a la tasca missional de la comunitat de Mateu: la Galilea i, més en concret, la riba del llac.

Això és el que expressa la profecia d'Isaïes que Mateu ha trobat adient per encapçalar la presentació de l'actuació de Jesús. Fa referència a Galilea com a Galilea dels pagans (literalment, de les nacions, o sigui, pròpiament, no d'Israel).

Aquest pòrtic és molt apropiat per a l'Evangelí de Mateu, que, segons opinió majoritària, és més que probable que reflecteixi el cristianisme d'Antioquia de Síria (cf. Ac 11,19-26 i també Ga 2,11-21). El cristianisme, en aquesta ciutat, va ser especialment agosarat. Allà van acceptar en la comunitat cristiana els no-jueus (els pagans) sense obligar-los a la circumcisió (el text d'Ac). Per tant, a Antioquia varen conviure cristians d'origen pagà i cristians d'origen jueu (cf. Ac 11,19-26). Això va donar peu a la coneguda assemblea de Jerusalem (Ac 15,1-35) i més endavant a la trifulga entre Pere i Pau (Ga 2,11-21). Doncs bé, per aquest pas decisiu, Galilea és un referent de primer ordre. I la denominació *Galilea dels pagans* ofereix un marc molt escaient per a l'ac-

tuació de Jesús en Mateu. No deixa de ser interessant que el verset que ve després del text d'avui digui precisament: «la seva anomenada s'escampà per tot Síria» (Mt 4,24).

La crida dels deixebles que Mateu ha tret de Marc es clou amb un resum que és una introducció del que vindrà a continuació: «I Jesús recorria tota la Galilea ensenyant (sermó de la muntanya, Mt 5-7) i guarint el poble de totes les malalties i xacres (miracles de Mt 8-9)». Aquest mateix resum el torna a usar Mateu en acabar aquesta secció (Mt 9,35). Senyal inequívoc que Mateu l'ha planejada i l'ha elaborada com un tot i que vol que el lector hi trobi una primera i sòlida unitat dins del seu evangeli.

Oriol Tuñi, SJ

Els joves fan suport a Càritas

Els alumnes de les escoles Mare Janer, Sant Ermengol, Sagrada Família i Lycée Comte de Foix han participat enguany en la campanya de Reis de Càritas. Els dies 30 i 31 de desembre de 2013 i el dia 2 de gener de 2014, van respondre solidàriament a la invitació feta per Càritas i van embolicar regals per als nens de famílies en dificultats econòmiques de les diferents parròquies d'Andorra.

L'experiència ha estat molt profitosa, i així ho van explicar alguns d'ells, com els germans Bascompte Jurado: «Per a nosaltres, aquesta activitat ens ha ajudat en el nostre creixement com a persones, i també ens ha ajudat a no ser tan egoistes amb els nostres regals, i a poder fer que les famílies que no tenen tant com nosaltres puguin disfrutar dels Reis Mags, ignorant la seva situació econòmica i poder dibuixar un petit somriure als rostres del nens, i que encara tinguin esperança i il·lusió en el Nadal». Aquests dos germans van participar en l'experiència a través dels mestres de religió de l'escola Mare Janer. El projecte, coordinat pels mateixos mestres ha estat un èxit de seguiment.

Visites guiades de Pallerols a Andorra

L'«Associació d'Amics del camí de Pallerols de Rialb a Andorra» en iniciar-se l'any 2014 ha començat una nova activitat en el Pas dels Pirineus, «Les Visites Guiades», per tal de poder reviuir els passos de Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer en el seu camí d'evasió cap a Andorra a la tardor de 1937.

S'ofereixen diversos itineraris per tal que els qui ho vulguin puguin seguir les passes de Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer i familiaritzar-se amb la ruta que seguí el Sant per terres del Bisbat d'Urgell. Per a més informació adreçar-se a <http://www.pallerols-andorra.org/>

Les religioses de la Sagrada Família d'Urgell renovent la seva consagració a Déu

El dia de la Festa de la Sagrada Família de Jesús, Maria i Josep, les religioses de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell d'Andorra i La Seu d'Urgell, reunides a la Capella de la Mare Janer, prop del sepulcre de la seva Fundadora la beata Anna Maria Janer i Anglerill, van renovar la seva consagració religiosa amb la presència de l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives.

És una bella i significativa tradició de l'Institut fundat a La Seu d'Urgell el 1859, renovar els vots en aquest dia i així es va fer per part de la vintena de religioses de les comunitats d'Andorra i Escaldes, i de l'Hospital i la Residència de la Sagrada Família de La Seu d'Urgell.

L'Arquebisbe les animà a viure i actualitzar les virtuts de la família de Natzaret, a difondre-les arreu i a evangelitzar la família, tal com el Sínode extraordinari convocat pel Papa per al 2014 es proposa fer: «Anunciar l'Evangelí en els actuals reptes pastorals en relació a la família.»

Es clou la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

La diòcesi tanca aquests dies els actes que les diferents parròquies han dut a terme en la celebració de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, que enguany ha tingut com a lema «És que el Crist està dividit?».

En un país marcat actualment per la diversitat de les opcions polítiques, dels plantejaments econòmics i de la no unanimitat en l'expressió de la fe cristiana, i on fins i tot dins del mateix catolicisme apareixen aquests plantejaments, aquest lema pren un simbolisme especial. Per això la Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme i de Relacions Interreligioses, ha preparat materials de reflexió que s'han utilitzat en moltes de les nostres parròquies: a Sant Esteve d'Andorra la Vella, a Puigcerdà o bé al Sant Crist de Balaguer, Guissona, entre d'altres parròquies, s'han fet reflexions i celebracions en les que s'han compartit experiències entre diferents confessions i grups. S'ha aprofitat per a fer patent que som un

poble «Cridat», no aïllat... i que «juntament amb tothom que, onsevulla que sigui, invoca el nom de nostre Senyor Jesucrist, Senyor de tots, d'ells i nostre».

Concert de gospel a Bellver de Cerdanya

El diumenge 29 de desembre a l'església de Sant Jaume de Bellver de Cerdanya va tenir lloc un concert de música gospel, a càrrec del conjunt Gospel Shine, amb la intenció de recaptar ajuts per a la instal·lació de la calefacció al Santuari de Talló. L'església es va omplir de gom a gom i tothom va gaudir de les melodies i ritmes del grup Gospel Shine.

Festa de Sant Silvestre i aplec familiar

El 31 de desembre és la festa de Sant Silvestre, Papa. Enguany una vegada més un bon grup de persones vinculades a la Serra de d'Alt i també vingudes d'altres indrets de l'Arxiprestat de la Noguera es van reunir a l'església romànica dedicada a Sant Silvestre, prop de Ponts, per poder celebrar el darrer aplec de l'any de la comarca de La Noguera. Una tradició que es perd en el temps i que comença de bon matí tot preparant una bona foguera per acollir el gairebé centenar de persones que hi assisteixen; alguns d'ells arriben caminant des de Ponts.

A les 12 del migdia es va celebrar la missa en honor del Sant, presidida per Mn. Bonifaci Fortuny i concelebrada pel rector de Ponts. A l'homilia Mn. Fortuny va destacar la importància de la família i també el poder compartir i mantenir les tradicions com aquest aplec que agermana a famílies i persones en el darrer dia de l'any.

Evangelitzar a través del món audiovisual: Cinema amb valors per a tots

Les parròquies de la Vall Fosca, a l'arxiprestat del Pallars Jussà, han iniciat un projecte cultural amb un fort component evangelitzador: un petit cicle de projeccions de cinema amb valors. Es preveuen tres pel·lícules durant el curs que s'afegeixen a l'agenda d'activitats de la Vall.

Son pel·lícules que per elles mateixes porten un missatge de valors humans i cristians. Mn. Josep Montoya, diaca i responsable pastoral de la Vall explica que: «atenent a les propostes de nova evangelització que el nostre Sant Pare Francesc mostra en la seva recent exhortació apostòlica *L'alegria de l'evangelí*, hem volgut des de les parròquies de la Vall Fosca, sortir també al carrer a portar un missatge d'amor i esperança, que per a nosaltres té tot el seu sentit a partir de l'evangelí».

La projecció a la Vall Fosca va aplegar infants de diverses edats i els seus pares de pobles diferents de la Vall

El cicle es va iniciar durant les festes de Nadal, el dissabte 4 de gener. Va ser *El secret del llibre de Kells*, dirigida principalment a nens i nenes de Primària. Una pel·lícula on els valors de l'esperança i de la superació de les pors, porta a la realització personal, i pel·lícula nominada als Oscars d'animació el 2010.

El camí és obert, i Mn. Montoya ja prepara la propera projecció per a Setmana Santa. La col·laboració de l'ajuntament de Torre de Capdella en la cessió del local social de la Pobleta de Bellvé ha estat important i enforteix les relacions amb la comunitat.

Des de la Delegació de Mitjans de Comunicació del Bisbat d'Urgell, s'ha col·laborat en l'execució del projecte, que és a punt per dur-se a terme a d'altres parròquies i valls.